

Dingsdag

den 12 November.

FRANKFORT, den 7^{den} November.

Berigten uit Weenen, van den 30sten October, melden het volgende: De koerierwissel met Parijs en Petersburg is zeer levendig. Men geloofst, dat voornamelijk de Oostersche zaken aanleiding tot het afzenden van zoo vele koeriers gegeven hebben. Ook zullen de aangelegenheden van Spanje er misschien toe bijdragen. De laatste post uit Konstantinopel was zeker zeer geruststellend, dan er ligt zoo vele gevaarlijke brandstof in Turkije, dat men zich niet behoeft te verwonderen, hetzelfde in een oogenblik van de grootste stilte tot buitengewone gebeurtenissen te zien overgaan. Geen kundig man ontgaat zulks, en onze staatslieden schijnen derhalve bij voorraad zich over elk mogelijk geval te willen verstaan; van daar de onderhandelingen met andere kabinetten. De voorvallen op Candia zijn niet zonder belang, zij getuigen van het schattings-systeem van *Mehemed-Ali*, hetwelk ook in Syrie en de overige aan de Porte ontnomene provincien zijne vruchten zal dragen. Men kan niet ontkennen, dat het bestuur des Sultans drukkend is; maar tegen de stelmatige afpersingen des onderkoning is het een kinderspel. De Engelschen en Franschen zullen spoedig gewaar worden, wat zij door de verandering van bezit in Azie gewonnen hebben, inzonderheid de Engelschen, die geene vrienden van vreemde monopolien zijn. De Franschen genieten nog eenige voordeelen, vermits bijna alle verstandelijke vermogens, die zich in Egypte beginnen te ontwikkelen, door Franschen bestuurd, en de meeste bestellingen voor de behoeften van de Arabische land- en zee-magt in Frankrijk gedaan worden. De Engelsche kooplieden in de Levant zijn geene vrienden van *Mehemed-Ali*; men zegt, dat er reeds bittere klagen over de onverschillige behandeling van Engelsche onderdanen in Syrie zijn ingebracht. Onloochenbaar is zulks mede een gevolg van het tegewoordige inoconsequente Britsche systema, van zich overal mede te bemoeijen, doch nergens beslissend te handelen. Had men of *Mehemed-Ali* voor eenen rebel verklaard, toen hij de Porte beoorloogde, of zijne onderneeming openlijk goedgekeurd, dan zou men op de eene of andere wijze voordeel behaald hebben; in plaats daarvan hield men zich, alsof men de Porte wilde beschermen, terwijl men intusschen *Ibrahim-pacha* liet begaan.

— In berigten uit Alexandria, welke te Konstantinopel zijn ontvangen, wordt gemeld, dat de Onder-Koning van Egypte allerlei uitvlugten bezigt, om zich te onttrekken aan de betaling der schatting, welke hij, volgens de overeenkomst, waarbij hem Syrie enz. is afgestaan, aan de Porte verschuldigd is.

De jongste berigten uit Konstantinopel melden, dat de Sultan bij voortdaring in feesten naar Europese zeden veel behagen toont, tot groot verdriet zijner onderdanen, wien daardoor zijne beschavingsplannen meer en meer hatelijk worden. Men vreest, dat de Sultan raadslieden heeft, die hem in het verderf willen storten.

— Men meldt uit Aken, dat de heer *v. Arnim*, Pruisische gezant, en de graaf *van Dietrichstein*, Oostenrijksche zaakgelaste bij het Belgische hof, den 4^{den} dezer aldaar zijn aangekomen om zich naar hunnen post te begeven.

— De Courant van Leipzig behelst een artikel ter wederlegging van de leugenachtige berigten, welke sommige Engelsche dagbladen, inzonderheid de *Times*, uit het groothertogdom Posen mededeelen, en strekken om de Pruisische regering te balasteren. Geenszins wordt de Poolsche taal uit de scholen en het bestuur geweerd. Het schoolonderwijs en de godsdienst worden in de Poolsche taal gehouden; ook bij de regbanken en in andere takken van bestuur is de landtaal gebruikelijk, en de regering besteedt geene onaanzienlijke sommen voor de aanstelling van goede tolken. — Wat de Poolsche vlugtelingen betreft, voor hun onderhoud heeft de regering reeds twee millioen daalders uitgegeven.

PETERSBURG, den 30sten October.

Dezer dagen zijn de vice-kanselier, graaf *van Nesselrode*, en de Oostenrijksche gezant, graaf *van Ficquelmont*, uit Berlijn alhier aangekomen.

MUNCHEN, den 3^{den} November.

Uit Griekenland zijn deze week twee dagen achtereen koeriers aangekomen, naar men verzekert met officiële berigten, die zeer geruststellend zijn.

Z. M. de Koning heeft den Griekschen staatsraad en gezant aan het Beijersche hof, prins *Karadja*, ten gehoor toegelaten en deszelfs geloofs-

brieven aangenomen. De Grieksche gezant had bij deze gelegenheid te eer, aan Z. M. den Koning, namens Z. M. den Koning van Griekenland, het grootkruis der Grieksche orde van den Verlosser te overhandigen.

DARMSTADT, den 4^{den} November.

Men hoort hier thans stellig verzekeren, dat de staatsraad *Jays*, de opperforstraat *v. Brandis* en de regeringsraad *v. Gagern* gepensioneerd zijn; dat de raadsheer *Höpfner* uit den staatsraad is ontslagen, dat heer *v. Gagern* de sleutels van kamerheer afgevraagd zijn, en de heer *v. Busch* van de lijst de kamerjonkheeren is geschrapt. Deze heeren behooren allen tot de oppositie in de ontbondene kamer der afgevaardigden.

STUTTGARDT, den 6^{den} November.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren is, na levendige beraadslagingen, met 64 tegen 27 stemmen aangenomen een voorstel van den heer *Förster*, om de regering te verzoeken, de constitutionele vrijheid der drukpers te herstellen en de censuur af te schaffen; alsmede met 64 tegen 22 stemmen een voorstel, om de censuurkosten voor het verledene goed te doen, maar voor het toekomstige niet meer te lijden.

ROME, den 22sten October.

De dood van den Koning van Spanje is voor Rome eene zaak van bijzonder belang, en de erkenning van de Koningin is aan groote zwarigheden onderhevig. Welonderrigte personen beweren, dat de Pauselijke regering zich in dezen geheel naar de Oostenrijksche zal rigten. Althans geloofst men niet, dat hier iets beslissends in deze zaak zal gedaan worden, alvorens Oostenrijk zich bepaaldelijk verklaard heeft. Ofschoon de beslissingen in de Europese staatkunde niet meer gelijk voorheen van de Pausen afkomstig zijn, maakt dit geval echter eene uitzondering. Want dat de Koningin door de erkenning van het hof van Rome een zedelijk overwigt zou verkrijgen, lijdt geen twijfel, ja men mag aannemen, dat door zulk eenen stap hare zaak volkomen zou gewaarborgd zijn.

LONDEN, den 5^{den} November.

Eene bezending uit onderscheidene voorsteden dezer hoofdstad heeft gisteren aan lord *Melbourne*, den minister van binnenlandsche zaken, een adres overhandigd, hetwelk in eene bijeenkomst van de gezamenlijke voornaamste ingezetenen dier voorsteden, op den 21sten October II. gehouden, is opgesteld, en waarin Z. M. en deszelfs ministers ernstig worden aangezocht om de voor de middelklasse zoo drukkende beschrevene middelen ten spoedigste geheel af te schaffen. Bewijst adres zal door lord *Melbourne* verder aan Z. M. ter hand gesteld worden.

Luidens de *Observer*, is er van gouvernements-wege besloten, om aan de gezamenlijke matrozen, welke kapitein *Ross* op zijne ongelukkige ontdekkingsreize vergezeld hebben, ofschoon zij eigenlijk gezegd in de particuliere dienst van voornoemden kapitein waren, niettemin een geldelijke gratificatie toe te voegen, ten bedrage van hunne dubbele bezoldiging gedurende al den tijd van hunne afwezigheid uit Engeland, zoo dat elk der twintig teruggekeerde manschappen dien ten gevolge ongeveer 200 p. st. zal ontvangen.

Uit eenen brief van den overbekenden Mr. *O'Connell* aan zekeren *W. Pagan*, te Cork, blijkt, dat deze onruststoker, na zich gedurende eenen geruimen tijd in schijn rustig gehouden te hebben, thans op nieuw druk werkzaam is, om de gemoederen van het Iersche volk, door het over eene hersenschimmige herroeping der vereenigings-acte van Ierland te onderhouden, tegen het Britsche gouvernement, op te zetten.

Van den 8sten November

De heer *Stratford Canning* maakt zich gereed, om zijne diplomatieke betrekking aan het Russische hof te gaan aanvaarden. Er zijn nagenoeg twaalf maanden verlopen, dat genoemde heer voor de diplomatie te Petersburg is benoemd geworden, en het is eerst nu, dat de hinderpalen, welke zijn vertrek in den weg stonden, zijn opgeheven. Het salaris aan dien post verbonden is verminderd van 13,325 pond op 9181 pond met 4000 pond voor nitrusting.

— De Agenten van donna *Maria* hebben hier een uitgebreid contract van kleeding voor de Portugeesche troepen gesloten en een soortgelijk voor de leverantie van een aanzienlijk getal schoenen, alles om tegen den 15^{den} dezer aan boord te bezorgen. Laatstleden Woensdag zijn er twee honderd paarden voor de kavallerie ingescheept, waaraan de Pedroistische troepen groot gebrek schijnen te hebben; binnen eenige dagen zullen er

nog drie honderd worden gescheept, om dadelijk naar Lissabon te vertrekken.

— De pakket *de Opossum*, den 6den dezer te Falmouth aangekomen, heeft berichten van Tampito medegebragt tot den 8ten September, en van Vera Cruz tot den 14den, luidende, dat daar eene algemeene verslagenheid heerschte over het allergevuldigst woeden der Aziatische cholera. Men schatte het getal overledenen dagelijks op 100. De heer *Santa Anna* lag mede aan deze noodlottige krankte in Mexico ziek, ten gevolge waarvan de heer *Bastamente* was afgezonden om de functien van president waar te nemen. Gezegde pakketboot heeft in specie medegebragt de som van 270,000 dollars, waarvan 10,000 door het Mexicaansche gouvernement zijn overgemaakt.

— De *Morning Herald* zegt van de op Zaterdag den 2den dezer gehouden bijeenkomst der conferentie, welke hij als gunstig voor de eindelijke beslissing der hangende kwestie beschouwde, het volgende:

« Wij gelooven, dat er eenig verschil van meening tusschen den Oostenrijkschen en Pruisischen minister heeft bestaan, betrekkelijk de beoeleningen, welke de heer *Deyle* in geschrifte aan de conferentie had medegebragt. Dit verschil niet tot effect gekomen zijnde, is de conferentie weder uiteen gegaan.

Van den 9den November.

Men heeft berichten uit Lissabon tot den 28sten, en uit Oporto tot den 30sten October. Dezelve melden geene verandering van belang in den stand der oorlogvoerende broeders. De armee van don *Miguel* heeft bij den aftogt van Lissabon te Santarem stil gehouden; deze plaats is niet door de troepen van don *Pedro* ingenomen; maar de Miguelisten worden daar naauw ingesloten. De Pedroisten, met den Keizer, den generaal *Saldanha* en den graaf *Villa Flor* aan het hoofd, vervolgden den vijand scherpelijk, maar werden door zijn geducht aanzien te Santarem tegengehouden, en hadden daarom besloten, om hem liever te laten uit-hongeren (een maatregel die door de omstandigheden begunstigd wordt), dan de plaats stormenderhand in te nemen. Men berekent dat op de overstromingen van den Taag, waardoor in dit jaargetijde de op eenen berg gelegene citadel tot een eiland wordt, zoodat alle aanvoer is afgesneden, de ten onderbrenging der Miguelisten even zeker volgen zal, als door het zwaard hunner vervolgers. De Couranten van Lissabon melden, dat don *Pedro* een zeer drukkenden last heeft afgeschaft, die onder den naam van tienden door don *Miguel* geheven werd. Hierdoor heeft hij zich bij degenen, die ze verschuldigd waren, meer en meer bemint gemaakt. Men beschuldigt don *Pedro* echter, dat hij aan de aangegane verbintenis met zijne vreemde hulpbenden niet voldoet. Coimbra en eenige andere plaatsen hebben zich voor de jonge Koningin verklaard. Het blijkt, dat de Miguelisten bij Oporto genoegzame magt hebben achtergelaten, om den gouverneur van don *Pedro* aldaar volkomen in bedwang te houden. Het gebrek aan kavalierie en de aanhoudende verzending van troepen naar Lissabon beletten den generaal *Stubbs*, om Braga, eene opene en bijna onverdedigde stad, waar het hoofdkwartier van don *Miguel* langen tijd gevestigd was, in bezit te nemen.

— Volgens berichten uit Konstantinopel, van den 10den October, welke de Londensche dagbladen mededeelen, weigert de pacha van Egypte om aan de Porte voor als nog de schatting te betalen, welke hij bij de overeenkomst van Koutajab op zich genomen had. Hij zegt, dat hij aanzienlijke sommen te vorderen heeft, voor de hulp welke hij vroeger aan de Porte verleend heeft, en deze nu van de schatting zal inhouden; dat hij deze schatting op een ander jaar zal regelen, daar hij thans slechts zoo veel geld uit Sijrie kan trekken, als noodig is om de kosten van versterking goed te maken der grensplaatsen, laatstelijk aan hem toegewezen, en welke hij, zoo als de oude vos listig aanmerkt, in eenen voldoende staat van tegenweer moet houden, om aan zijne verplichtingen jegens den Sultan te beantwoorden. Men denkt, dat *Mehemed* in het voorjaar den oorlog tegen den Sultan weder beginnen zal.

PARYS, den 7den November.

De kamers der Pairs en der afgevaardigden zijn tegen den 23sten dezer bijeengeroepen.

— De werklieden spelen in deze hoofdstad thans hunne rol. Elkendag hoort men van samenkomsten van eene of andere afdeling dier lieden, als van de afdeling timmerlieden, schoenmakers, kleedermakers, enz. Gisteren had aan de barriere *Rochechouart* eene groote bijeenkomst plaats der schoenmakers-gezellen. Voorgaanden Zaterdag waren de kleedermakers-gezellen bij de barriere *Mont Parnasse* vergaderd, om, niet over staatkundige, maar over hunne eigene belangen in het openbaar te raadplegen. Gisteren morgen hadden de kaarsenmakers hunne vergadering aan de barriere *Fontainebleau*, waarop zij besloten hun *ultimatum* aan hunne meesters over te geven, bestaande in vermeerdering van geld en vermindering van werk. Het *ultimatum* is niet aangenomen. Het hoofddoel van al deze vergaderingen is in gemeld *ultimatum* begrepen; doch behalve dat, meent men, dat dezelve ook trekken, om zich te doen gelden en om naam in de wereld te maken;

tevens geven zij in Parijs eene afwending aan de revolutionnaire woelingen en stof tot spreken. Eenigen willen, dat het werkvolk door anderen opgeruid worden, en dat hunne vergaderingen aldus met staatkundige oogmerken in verband staan; het arresteren van enkele lieden schijnt zulks te bevestigen. Zondag bespeurde men onder de kleedermakers-gezellen een vreemdeling, die in kleeding en doen van die volksklasse verschildte, en intusschen het hoogste woord voerde, geld uitdeelde en opruide. Hij werd gevat, en naar de prefecture van politie gevoerd. Hij was een ambtenaar bij de kanselarij, en had eene aanzienlijke somme gelds bij zich.

De politie laat zich veel gelegen liggen aan de bewegingen der werklieden. Gisteren werd huisonderzoeking gedaan in de straat *St. Honoré*, alwaar de kleedermakers-gezellen hunne bijeenkomst en bureaux hielden; alle papieren werden in beslag genomen, en een veertigtal personen gevat, die alweder aan het beraadslagen waren. De schoenmakers waren gisteren aan de *Cinq-Barrieres* vergaderd; zij waren zeer talrijk. Een persoon, die eene lijst van al die werklieden gezien heeft, verzekert, dat hun getal 45000 bedraagt. Dit getal is overdreven. Er bevinden zich echter schoenmakers-winkels, die voor buitenlandsch werken, en 4 à 500 personen bezig houden.

— Volgens de jongste berichten van de Spaansche grenzen, schijnt zich de opstand in Spanje meer en meer uit te breiden.

AMSTERDAM, den 10den November.

Beurs-berigten van den 8sten dezer.

Doordien heden de Engelsche berigten van Dingsdag laatstleden nitgebleven zijn, was de handel in onze binnenlandsche fondsen niet zeer beduidend, doch waren de prijzen iets flauwer, doordien gedurig veel stukken ter markt gebragt werden en niet zoo veel inkoops-commissie uitgevoerd worden als kontante stukken verkrijgbaar zijn; in 5 pCt. was nog eenigzins commissie voor Engelsche rekening, doch hebben zich de prijzen ook daarvan niet gesonteneerd.

De handel in vreemde fondsen was wel niet beduidend, doch waren dezelve goed prijshoudend.

Spaansche fondsen blijven nog gedurig in eene ongestadige houding; 5 pCt. perpetueken openden à 59½, rezen tot 59½ en sloten 59½.

Nieuws was hoegenaamd niets ter beurs.

Zie hier de prijs-fluctuatien:

Holland. 2½ pCt. 49½, ½, ¾, 1, 1½, 2, 3 gebleven; 5 pCt. 93½, 1, 1½, 2, 3, 4, 5 op het eind der beurs verhandeld; kansbiljetten 22 à 1½ f; geringe omzetting vond in oude en nieuwe sijndicaat plaats: 4½ pCt. 87½, 1, 2 à 1; 3½ pCt. 70, 1, 2; handelmaatschappij 94½ à 1 in kleine posten gedaan.

Rusland. Oude Russen 101, en nieuwe 101½, vonden koopers. Voor Russen van 1831 en 1833 was geld; à 91½ à 92; roebels 65½ à 1 te placceren.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken 92½ à 1 met geringe omzetting. *Pruisische loten* zijn à 90 f en *Poolsche loten* à 107 f verhandeld.

Spanje. 5 pCt. 59½, 1, 1½, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 gebleven met veel handel; 3 pCt. 38½, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 gezocht; uitgestelde 12½ à 1; in 4 pCt. is niets omgegaan; obligatiën-cortès minder gewild; stukken van f 6000 zijn à 17½ pCt. verhandeld; coupons 8 à 8½ pCt. met geen handel.

Zuid-Amerikaansche en Grieksche fondsen zonder eenige noemenswaardige variatie.

Beurs van den 9den November.

De Engelsche berigten brengen in de prijzen onzer fondsen geene variatie; de handel in onze binnenlandsche effecten was in het begin der beurs traag, de keersen verflaauwden, rezen wederom in den loop der beurs en sloten nagenoeg op de hoogte van gisteren.

Spaansche fondsen wederom meer geoffereerd en ruim 1/2 lager dan gisteren.

Ook heden ontbrak het aan eenig nieuws.

Blijvende prijzen op het eind der beurs:

Holland. 2½ pCt. 49½ à 1; 5 pCt. 93½ à 1; kansbiljetten 22½ à 1; oude sijndicaat 87 à 87½; nieuwe 70 à 1 pCt.

Spanje. 5 pCt. 59½ à 1; 3 pCt. 38½ à 1; uitgestelde 12½ à 1 pCt.; cortès-obligatiën meerder gevraagd; stukken van f 6000 17½, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 op het eind der beurs verhandeld.

Effecten-Societeit van den 10den dezer.

Er was heden geene noemenswaardige affaire, ook niets nieuws.

Holland. 2½, 49½, 1; 5 pCt. 93½, 1 in kleine posten verhandeld.

De berigten uit Spanje blijven nog gedurig zeer verontrustend.

Spaansche 5 pCt. 59½, 59 verhandeld.

Mengewerk.

De lof der goddeloozen is wanklank in het oor van den wijze.

Zeer niteenlopend zijn de beoordeelingen der buitenlandsche dagbladen geweest over Koning WILLEMS jongste troonrede. Sommigen heb-

ben er eenen toorn van teleurstelling, anderen een bewijs van zwakheid, eenigen een stellig blijk van voortdurende restauratie-zucht, en weder anderen een beslissend kenmerk van gewenschte scheiding tusschen *Nederland* en *Belgie* in gelezen, al naar dat het met de bijzondere meening en den partijgeest der verschillende heeren redacteurs strookte; terwijl er zich eindelijk ook een enkele heeft opgedaan, die daardoor eene gunstige gelegenheid meende te vinden, om in breede lofspraken over het tot hiertoe gehouden gedrag van onzen geëerbiedigden Koning uit te weiden. Onder deze laatsten rangschikt zich bijzonder het Fransche dagblad *la Quotidienne*, welks uitvoerige lofredde eenige onzer dagbladen zich ten hoogten pligt gesteld hebben, geheel of voor het grootste gedeelte over te nemen. De *Arnhemse Courant* heeft dienaangaande eene uitzondering gemaakt; niet omdat zij onverschillig is voor den welgemeenden eerbied, dien elk we'denkend, onpartijdig en verstandig buitenlander voor den Koning onzer keuze voedt, of omdat zij zich minder dan anderen verblijdt, wanneer van dien eerbied in buitenlandsche dagbladen, vlugschriften of klassieke werken de ondubbelzinnigste bewijzen voorkomen. Integendeel, zij verheugt zich met vaderlandsche zielsverheffing, wanneer zij die bewijzen mag aantreffen, en deelde dezelve haren geachten lezers ook van tijd tot tijd gaarne met de innige overtuiging mede, dat, hoeveel kwaads de tuimelgeest onzer eeuw ook hier en daar mogt stichten, het, God lof! nog niet aan de zoodanigen ontbreekt, die licht van duisternis, waarheid van logen en het wezenlijk goede en vereerenswaardige van het wezenlijk verachtelijke weten te onderscheiden. Maar zij heeft altijd gemeend bij zulke mededeelingen bijzonder te moeten letten op den persoon, van wien de bewuste lofsluiting uitgaat, en wel voornamelijk op de bedoelingen, die de zoodanige kan hebben met zijn prijzen en roemen.

Niemand toch zal Koning WILLEM kunnen geluk wenschen met de hooge lofspraak van lieden, die zich als openbare vijanden van het liberalismus, van allen constitutionnelen regeringsvorm, zoo wel voor als na de jongste Fransche revolutie met ridderlijken moed hebben doen kennen; die zich geene gelegenheid laten ontglippen, om de gevaren, naar hunne wijze van zien, uit eene grondwettige volksvertegenwoordiging voortvloeiende, met de zwartste kleuren af te malen; die geen ander gezag eerbiedigen dan het absolutismus en van niets anders droomen dan van legitimiteit, en pligtschuldigen haat tegen al wat naar vrijinnigheid zweemt. En wat anders nu dan dien geest kenmerkt bij voortdurende de ijver der Fransche *Quotidienne*? Hare zoogenoemde lofspraak draagt er zelfs de tastbaarste proeven van, en is, onzes inziens, daarom onwaardig onder de oogen van onzen constitutionnelen, liberalen Koning te verschijnen, die, overeenkomstig zijnen eed op de door het volk aangenomen grondwet, eenen levendigen afkeer van alle absolute magt moet blijven koesteren, en de liefde en achting van het Nederlandsche volk door de handhaving van deszelfs belangen, door het getrouw behartigen zijner zedelijke en maatschappelijke pligten; door het uitoefenen van recht en gerechtigheid; door het eerbiedigen der eenmaal herwonnen vrijheid en het opsporen van gepaste middelen ter harer instandhouding, eenig en alleen, maar nooit door het jagen naar dat monarchale gezag, hetwelk de *Quotidienne* op het oog heeft, als zij van koninklijke waardigheid en roem spreekt, heeft gewonnen of zich duurzaam zal trachten te verzekeren.

Nederlands Koning en het Nederlandsche volk hebben eenen billijken afkeer van miltzucht en oproerlingen, die dolzinnig en brooddronken de rust der volken ondermijnen, vreedzame landen in woestenijen herscheppen, en, op het puin der omvergeworpen troonen, zich zelven eere-tempels stichten, om zich daarin door eene ongelukkig misleide volksmenigte als halve goden te laten vereeren, en zich onder de hand vet te mesten met het zweet en bloed van duizende arme, ongelukkige burgers. Zulke monsters verachten, verafschuwen beiden; tegen zulke vijanden des rijks gorden beiden het borstharnas van eendragt en vaderlandsliefde aan; tegen den inval van zulke vijanden waken zij op de grenzen huns lands, en wapenen zij zich met het oorlogszwaard, gelijk de geneesheer zich wapent met het pestkleed, om veilig te zijn tegen eene doodende besmetting. Maar omdat beiden hierin eenstemmig werkzaam zijn, deelen zij daarom niet in het gevoelen der *Quotidienne*, dat alle omwentelingen strafbaar zijn en alle magt zwichten moet voor haar zoo geliefkoosd monarchaal beginsel. De roemrijke geschiedenis onzes vaderlands is dáár, om te bewijzen, hoe gegrond de afzwering van den Spaanschen dwingeland was, en hoe de hersteller onzer onderdrukte vrijheid, de onsterfelijke voorzaat van Koning WILLEM, die afzwering het eerst met der daad billijkt. De geschiedenis der Fransche Julij-revolutie is dáár, om de *Quotidienne* met al haren domperiaanschen ahang te overtuigen, indien zij nog voor overtuiging vatbaar is, wat de verstandeloze KAREL X gewonnen heeft met het ondermijnen der vrijheid en het jagen naar eene opperheerschappij, die de moorddolk van zijn monarchaal gezag geworden is.

« Koning WILLEM heeft niet nodig — zegt de *Quotidienne* — de gevangenen te vergrooten of nieuwe op te rigten; van zijn paleis een bureau van politie te maken; het geschut in de straten van 's Gravenhage te plaatsen of voor de Staten-Generaal te verschijnen met een gelaat, dat nog zwart is door het kruid van een pistoolschot. Waarom? Omdat *Holland vindt, dat WILLEM als Koning gehandeld heeft.* » Neen *Quotidienne!* in den zin zoo als gij het koningschap beschouwt, grond voor uwe lofsluitingen vindende, is nu oordeel *miskennis* van Volk en Koning beiden.

Maar, wilt gij weten, waarom niets van dit alles sedert den Belgischen opstand op Nederlands vrijen grond heeft plaats gegrepen? Het is, omdat Koning WILLEM, in den geest der natie, het roer onzer staatsluik bestaant; omdat hij de regten en vrijheden van het Nederlandsche volk eerbiedigt, en meer de vader, de boezemvriend, van zijne hem hoogschattende landgenooten dan hun Koning is; omdat hij zich zoo wel onderdaan der wet als elke Nederlander rekent; omdat de Nederlandsche natie zich niet laat verleiden door de inblazingen van Jacobijnen, of van het spoor der ware vaderlandsliefde laat afbrengen door hersenschimmige ultra-liberale gevoelens, waarvan zij elders de rampzaligste blijken, tot hare lecting, te duideljk heeft zien verwezenlijkt; om

dat de Nederlandsche natie, bij ervaring wetende, dat geen regeringsbestuur, op welke grondslagen ook rustende, volmaakt is, het herstel van bestaande onvolkomenheden niet door eenen toomeloozen oppositiegeest of met eenen tooverslag zoekt te bewerkstelligen; eindelijk omdat ware verlichtingzucht; vrijheids- en eendragtmin, vaderlandsliefde en deugdgezindheid Vorst en Volk met de teederste banden zamen snoeren.

Ziet daar bronnen, waarut gij eenig en alleen lofsluitingen behoort te pulten; andere dulden wij op onzen constitutionnelen grond niet, waar eenmaal, onder den invloed van eenen gematigden republikeinschen regeringsvorm, de plant des volksgeluks weligst en sierlijkst bloeide, en ware volksvrijheid nog hare tempels en altaren ongeschonden mag bezitten, tot wier vernieling gij, met al uwe legitimistische bondgenooten, onder het masker van broederliefde en reinen godsdienstzin, aanhoudend zamenspannt, om des te beter en gemakkelijker het menschedom onder het ijzeren dwangjuk van slavernij en gewetensdwang terug te brengen, en uwer eigene onbepaalde heerschzucht te ruimer den teugel te kunnen vieren!

Vraag en Antwoord.

« Mag een constitutioneel Koning, door den alles beslissenden wil van een soeverein volk ten troon verheven, en, met de bijzondere gunst, om zoodanig een volk te regeren begiftigd, naar willekeur dien troon verlaten, ten einde, door een buitenlandsch reisje van eenige dagen, verstrooiing te zoeken in den kring der meest verleidelijke hofvermakelikheden? »

Ziet daar eene vraag, ons dezer dagen ter beantwoording opgegeven, en wel met betrekking tot het nog voortdurende uitstapje van den Belgischen barrikaden-Koning: LEOPOLD VAN SAKSEN COBURG.

Hoe begeerig ook, om, ten algemeenen nutte of liever tot vermaak; onzer geachte lezers, iets ter neder te schrijven, moeten wij, vooraf t verschooning vragen voor twee hoofdaanmerkingen, welke wij allernoodzakelijkst keuren, om op den voorgrond onzer beantwoording te plaatsen: 1o. dat vader LEOPOLD, voor zoo ver ons bekend is, nimmer door de algemeene volksstem der Belgische natie tot Koning is verkozen geworden, maar wel door de krachtadige bemoeijingen van lord PONSOMBY, bijzonder gedelegeerde van het allerbemoeiziekste Engelsche gouvernement; en 2o. dat gezegde Zijne Majesteit, tot hiertoe, nog nooit eenig het minste blijk heeft aan den dag gelegd, dat hij de gewigtige kunst verstaat, om een volk, als het Belgische, zóó te regeren, als het werkelijk zou moeten worden geregeerd, om ten voorbeeld der nieuwe soevereine volken van het grootelijks verwarde Europa te kunnen strekken.

Zijn deze aanmerkingen nu van geen grond ontbloomt, en stemt het meerderdeel van het beschaafde, en aangaande de staatkundige aangelegenheden genoegzaam ingelichte Europese volksgedeelte, daarmede volmondig in, dan zien wij geene de minste zwaarigheid, om de opgegevene vraag al dadelijk met JA te beantwoorden.

Wat goeds, wat nuts toch kan een Koning als LEOPOLD, in een land als *Belgie*, waar een aartsengel de tengels van het bestuur zou moeten in handen hebben, om het woelziekste volk der aarde met wijsheid, gematigdheid en doorzigt te besturen, stichten; wat heil kan dáár zijne tegenwoordigheid al of niet te weeg brengen?! Het Belgische soevereine volk, door Englands diplomatieken wil gedwongen tot *hozanna* roepen bij het ontvangen van deszelfs opgedrongen Koning, is, na eene driejarige ondervinding zoo wijs geworden, dat een gedeelte van hetzelfde van vreugde opspringt om het buitenlandsch uitstapje van Koning LEOPOLD, en daarop volmondig *Amen* zegt, al strijdt het ook met het beginsel van elke constitutionele grondwet, dat een volkskoning, naar willekeur, zijn rijk verlaat; aangezien het niets vuriger kan wenschen dan dat zijne Leopoldsche Majesteit, in den kring der meest verleidelijke hofvermakelikheden, eene hoeveelheid vermaaks vinde, genoegzaam om hoogstandzelen voor altoos lust tot den terugtocht naar zijne ongelukkige staten te benemen, en hem liever, per stoomboot, naar zijn vroeger bemind *Clairmont*, op Englands diplomatieken grond, te doen overstevenen.

Wat toch zou, bij zijnen noodeloozen terugkeer, het Belgische volk winnen? rustherstelling; herleving der veelvuldig verdorde takken van bestaan; gewenschte scheiding-voorwaarden met *Nederland*, het hoofddoel der September-revolutie? Alles behalve dat! Wat dan? Voortgang van regeringsloosheid; alijdend gemor tusschen de veelvuldige partijen, die de openbare orde bij aanhoudenheid ondermijnen; hernieuwde haat en twist over opgelegde lasten, en eenen, aanvankelijk met zonneklaarheid bewezen en meer en meer voortdullenden invloed van het naburige *Frankrijk* op al de hoofddeelen van het Belgische regeringsbestuur; zóó zelfs, dat *Belgie*, eigenlijk gezegd, thans niet minder kan geacht worden dan als wingeest van Koning LODEWYK PHILIPS uitgebreid grondgebied, en de reis van vader LEOPOLD slechts als uitstapje naar het departement der *Seine*, hetwelk met de provincien van zijn, zoo-genoemd koninkrijk, st. zwiingend éene monarchie uitmaakt.

Een constitutioneel Koning, gelijk LEOPOLD VAN SAKSEN COBURG sedert 1831 is, mag derhalve naar *Frankrijk* en des noods naar de maan reizen, zonder dat één eenige zijner onderhoorigen het hem ten kwade zal kunnen duiden: want waarheen hij reist, niemand zal of kan ooit bij de afwezigheid van een gekroond hoofd verliezen, dat, in de ware betekenis des woords, in den kring der meest verleidelijke hofvermakelikheden het best te huis behoort.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

MISESIANA.

Er is veel over de *cholera* geschreven; ik heb echter de verstandige partij gekozen van er weinig over te lezen, omdat ik al spoedig begon te bemerken, dat de heele-, halve- en kwart-geleerden, die er hunne wijsheid over uitkraamden en er naar raadden, gelijk een blinde naar de kleuren, het evenzeer oneens waren over den aard en oorsprong, als over de geneswijze dier ziekte. Gelukkig echter had een Duitsch recensent

mij bekend gemaakt met het werkje van docter MISKS, en, bij mangel van het orgneel, schafte ik mij de vertolking er van aan, die, onder den titel van: *de cholera verdedigd*, bij den boekhandelaar H. FRYLINK, in den loop van dit jaar, is in 't licht verschenen. Deze brochure heb ik met de pen in de hand, gelezen, en er, tot verdrijving van zwartgalligheid, dien gevaarlijken vriend van de cholera, in mijn dagboek het een en ander uit opgeteekend.

De menschen klagen in dezen tijd, in plaats van over het gebrek, over den overvloed. Ik zou zelfs durven wedden, dat van twee personen, van welke de een slechts half zijn genoeg kan eten, terwijl de ander de helft op zijn bord moet laten liggen, de tweede den eerste nog zal benijden; want den eerste ontbreekt, tot aanvulling van het ontbrekende, slechts eene halve portie, den tweede echter eene halve maag; en terwijl het gebrek van den eerste door borgen of stelen des noods vertolpen kan worden, of door jaarlijksche vruchtbaarheid en industrie hoe langer hoe meer afneemt, neemt dat van den laatste juist daardoor des te meer toe.

Het is opmerkelijk, niemand kinder over de ellende der armen te hooren klagen; dan juist de rijken, die hen zouden kunnen helpen. Want niet de armen, maar de rijke eet thans brood met tranen; de eerste heeft alleen tranen zonder brood.

Wanneer de Schepper, het lange klagen der stervelingen moede, een middel zendt, om dit alles weder in orde te brengen, zal Hij dan op dankbaarheid en tevredenheid kunnen rekenen? Misschien —

JUPITER zond den kikvorschen, die eenen koning verlangden, toen hen in het moeras de broodkruimels staken, eerst een blok hout, en ten laatste, toen alles bij het oude bleef, een' ooijevaar, die aan het geschreeuw een einde maakte, door al de schreeuwens op te slokken. Wel nu — de moerasvogel, de cholera, is daar; doch de menschen moesten veel minder reden hebben, om zich over hem te beklagen, dan de kikvorschen; want hij verslindt eigenlijk het onheil, waarover zij schreeuwen, en hen zelve allen als nageregt; en geneest, de grondbeginselen der homoeopathie op de verhevenste wijze aanwendende, door de ziekte der bijzondere menschen, niets anders dan de ziekte van geheel het menschelek geslacht.

Het is met sien ouden en nieuwen tijd even als eene eerste en tweede vrouw: al ware de eerste ook eene Megera geweest en al ware de tweede een engel, dan zou men nog altoos de tweede verwijten, dat haar blijk bij het vurig oog van de eerste geen handwater had; en zich zelve evenmin, als menschen onder elkander, gelijk blijvende, spreekt men den steeds goeds van den tijd, als hij ons den rug heeft gekeerd, doch men beschimpt hem in het aangezicht.

De rijken verdragen de armen in de maatschappij, doch niet anders, dan gelijk de menschen de vliegen verdragen, die zij, uit hoofde van der zelve menigte, niet kunnen uitroeijen, doch van welke zij het eyenwel lastig en onaangenaam vinden, dat zij zich mede aan hunne schotels willen plaatsen.

De klacht der economisten over slechte tijden herust niet daarop, dat zij te weinig, maar dat zij te veel koren en aardappelen hebben, die de handwerklieden hun niet afkopen, naardien zij voor hun geld brandewijn moeten kopen, om al drinkende hun verdriet te verzellen, daar door veroorzaakt, dat hun de machines schoonen en kleederen bijna voor niet maken, waarvoor zij zich weleer halldood moesten werken. Het is zeker wonderling, dat men eerst brandewijn uit koren en aardappelen wil distilleren, en dan nog verlangt, dat het overgeblevene de menschen evenzeer voor verzadigen, als te voren. Ontwifelbaar heeft de Schepper koren en aardappelen laten groeijen, om *gegeten* en niet om *gedronken* te worden. — Is het echter niet zeer natuurlijk, dat, wanneer men deze voedingsmiddelen tot water maakt, men ook slechts water overhoudt, om zich te voeden? Zeker is het, dat, wanneer alle veldvruchten, die men thans tot brandewijn verbruikt, den weg naar het hoofd inslaan, om zich daar in revolutionnaire en weerbarmstige denkbeelden van *vrijheid* en *gelijkheid* tegen nabuur en staat te ontwikkelen, liever als brood, pannetkoeken of brij den weg naar beneden insloegen, er hiervan niet alleen genoeg zijn zou, om goedkoop verkocht te worden, maar er ook nog geld zou overblijven, om het te kopen, verstand genoeg om dit geld te verdienen en mest om de producten zelf weder te teelen. En de grond is zeer onjuist, waarop men beweert, dat de brandewijn tot versterking bij den arbeid dient; want het *Coliseum* te Rome werd op eenen tijd gebouwd, toen men nog geen brandewijn kende, en viel in puin, toen men er meer dan genoeg van had. Alleen die verandering heeft dezelve te weeg gebragt, dat, terwijl de menschen voorheen *dronken* om te kunnen werken, zij thans werken om te kunnen drinken, en zich beklagen, dat zij het brood niet kosteloos er bij van de regering of het armbestuur ontvangen.

De algemeene luiheid maakt Europa, met zijne steden, ten naastenbij gelijk aan een' pot met rotte kaas, waarin de maden op en onder elkander liggen; nogtans kruipt geene enkele in de versche korven, die een eindwegs daarvan daan staan, dewijl de vlieg niet dadelijk het ei daar in gelegd heeft.

Correspondentie.

De brief van Mejufvrouw de Wed. GOEDHART, gedagteekend *Amsterdam* den 28sten October laatstleden, zal dan eerst kunnen geplaatst worden, wanneer de berigten, welke wij dienaangaande zullen trachten in te winnen, de waarheid van het daarin vermelde, op eene voldoende wijze, staven. De Redactie.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

§ § § Men is voornemens, om, ten overstaan van den te Arnhem residerenden Notaris Mr. G E R A R D VAN ECK, op Zaterdag den 23sten November 1833, des morgens ten elf ure, in het Hof van Berlijn, te Zevenaar, in het openbaar, bij toeslag, te veilen:

1o. Eene HOFSTEDDE, het Kwade of Meijers Goed genaamd, gelegen in de Buurtschap Griffelkamp, gemeente Didam, groot in het geheel ongeveer 27 Bunders, 18 Roeden, mitsgaders het REGT van TIEND uit eenige perceeltjes BOUWLAND, onder Didam gelegen; in de Arnhemsche Couranten No. 126, 129 en 132 breeder omschreven.

Ingezet op f 5800. —
2o. De G U D E L K A M P S C H E T I E N D, met de daartoe behorende REGTEN en GEREGTIGHEDEN, gaande uit LANDERYEN, onder Didam gelegen.

Ingezet op f 400. —

Om aanwijzing van het eerste perceel, kunnen zich aanmelden bij den Pachter A. WENNING, en van het tweede bij HENDRIK NASS, te Didam; terwijl men, omtrent de Conditien, in tijds informatie zal kunnen bekomen ten kantore van den voornoemden Notaris.

§ § § Het aangenaam aan den straatweg, in het dorp Brummen, gelegen HEERENHUIS, bewoond geweest door wijlen den Notaris J. M. DE KRUYFF en omschreven in No. 105 en No. 129 van deze Courant, is bij den inzet met de hoogen gebragt op de som van f 7500.00. De definitive toeslag van hetzelfde is bepaald op Zaterdag den 23sten November aanstaande, terwijl nadere informatien inmiddels te bekomen zijn bij den heer H. W. PRINS, te Brummen, en Mr. W. H. TAAJ, Notaris te Arnhem; brieven franko.

§ § § De Notaris KOLF SCHOTEN, residerende te Gendringen, als daartoe gecommiteerd, is voornemens op Woensdag den 20sten November 1833, des morgens ten elf ure, ten huize van de Wed. KNAVEN aldaar, te doen inzetten, om veertien dagen later, den 4den December, ter zelve plaats en uur, finaal aan den bestmijnden worden verkocht:

Eerstens. De kapitale HUISPLAATS, ERVE en TUIJN daarachter, gelegen op het beste gedeelte van het dorp Gendringen. En

Tweedens. Het even aangenaam gelegen als smaakvol aangelegde BOSCHJE, het Wildzigt genaamd, vóór hetzelfde dorp aan den grooten weg gelegen, met den KOEPEL er ter zijde boven het water staande. — Zijnde het Boschje, met inbegrip van den zich daarin bevindenden VYVER, groot twee Bunders, twee Roeden en 50 Ellen.

Behoorende de voorschreven Vaste Goederen tot de Nalatenschap van wijlen den Heer en Mr. F. W. J. DE HAES, in leven Burgemeester en Notaris te Gendringen. — Informatien ten Kantore van opgenoemden Notaris.

§ § § Op regelmatige autorisatie zal door den daartoe gecommiteerden Notaris A. D. S. COLENBRAANDER, te Nijkerk, in het Heeren Logement aldaar, ten overstaan van den Heer Vrederegter des kantons, den 14den November 1833, des voormiddags om 11 uren, ter inzate worden uitgeveild, en den 21sten dito, ter zelfder uur, finaal worden verkocht:

Het GOED en ERVE, Balkenschöten, onder Nijkerk, bestaande in eene voor weinige jaren genoegzaam geheel vernieuwde BOERENWONING, benevens BAKHUIS, SCHUUR, SCHAAPSCHOT, VARKENSHOK, 2 BERGEN, HOFSTEDDE, TUIJN, BOOMGAARD en onderhoorige BOUW, WETDE, BOSCH- en VELDGRONDE, groot 37 Bunders, 21 Roeden en 50 Ellen; en dadelijk te aanvaarden.

Nadere informatien zijn te bekomen ten kantore van gezegden Notaris, alwaar de koopsvoorwaarden en bewijzen van eigendom ter visie liggen.

§ § § UITDE HANDTE KOOP: twee YZEREN HEKKEN, breed ieder met de Vleugels 18 Voeten Rhijn. Maat, zeer geschikt voor eene Buitenplaats, Kerkhof enz. Te bevragen bij A. VAN BENTEN, Boekhandelaar te Leiden; brieven onder letter A.

§ § § Alle degenen, die iets verschuldigd zijn of te vorderen hebben, aan den Boedel van wijlen den Wel Eerwaarden Heer PASTOOR bij de R. C. Gemeente van Gent en Doornenburg, worden verzocht daarvan ten spoedigste, immers vóór den 1sten December 1833, opgave te doen aan den Koopman JAN GAGEL, te Gent; brieven franco.

§ § § STANISLAS GUIGNARD, Hôtel Garni Place d'Armes, section K, No. 436, vient de recevoir une partie de Terrines de Perdreaux rouges de Nérac, Terrines de Bécasses, Terrines de Poie-gras de Strasbourg aux Truffes Périgord de diverses dimensions. Truffes Fraiches de Périgord. Il attend incessamment une forte partie de commestibles.